

„Hiszek Magyarország feltámadásában.”

Kétmillió magyar néz most reménykedve hálátelt szívvvel az ég felé. A több, mint két évtizedes fájdalom könnyei kezdenek felszáradni, közeleg az igazságos rendezés napja számunkra is az új Európában. Meghallgatásra talált az ima, a magyar Hiszekegy szívbemarkolóan szép sorai a beteljesüléshez közelednek. „Hiszek Magyarország feltámadásában.” Hisznek ők, akik még odaát vannak és hisszük mi, akik megcsonkítottágunkban sem adtuk fel a reményt és nem adtuk fel a küzdelmet, mert tudtuk, hogy oldalunkon az igazság, melynek egyszer mégis mindent elsöprően győzedelmeskednie kell. Most itt állunk Erdély kapujában, hogy rövidesen magunkhoz szorítsuk két millió testvérünket, akiknek az utóbbi két évtized alatt csak elnyomatás jutott osztályrészről ősi földjükön az úgynevezett győztes részéről.

Most a világháború igazi befejezésével ismét változik Európa térképe. Igazságot osztanak, az osztók pedig barátaink. Németország k ü z d e l m é t a világháborús szövetséges társ: Magyarország elejétől kezdve őszinte megbecsüléssel kísérte és első volt, amely annak sikerét tudomásul vette és örömmel üdvözölte. Olaszország már a trianoni békeszerződésnek nevezett kényszerű után azonnal oldalunkra állt és igyekezett bennünket elesettségünkben támogatni és Duceja volt az első európai államférfi, aki bölcs előrelátással jelentette ki, hogy béke, áldásos, hosszantartó, Középeurópában csak a trianoni szerződés megsemmisítése után jöhet létre. Most, amikor ez a két barátunk szétbonthatatlan tengellyé kovácsolódott össze — aminek szükségességét néhai Gömbös Gyula miniszterelnökünk ismerte fel elsőnek — és vivja ki az őket megillető helyet a nap alatt, elérkezett ideje annak, hogy bizalmuk délkeleteurópai letéteményese részére, azaz Magyarországnak számára is biztosítsák a békés továbbélés lehetőségét. Salzburgban és Rómában a román kiküldöttek megkapták a félre nem érthető utasításokat, melyeknek első részét a Dobrudzsára vonatkozót ugylátszik teljesítik is, mert ennek a területnek békés uton való visszajuttatása Bulgáriának, hír szerint csupán rövid idő kérdése.

Erdéllyel kapcsolatban mint külföldi sajtóforrásokból kiderülni látszik, Románia más álláspontra szándékozik helyezkedni, ellenszegülve a tengelyhatalmaktól kapott nyomatókós jótanácsnak. Ez az állásfoglalás természetesen Angliában nagy örömet kelt, mert a szigetén még mindig abban reménykednek, hogy a háború területének kiszélesítése és a háborút követő zűrzavarok elődázhatják a küszöbön álló Anglia elleni támadást.

Eszmék és jelszavak.

Talán az V-ik század óta nem volt olyan teljes az eszmék és jelszavak kaozsa, mint napjainkban. A keleti és nyugati Egyházak kettészakadásának idejében, mikor az eretnkségek gombamódra szaporodtak és ennek folytán sokan már a közeli világvégét jósolták, nem lehetett nagyobb az eszmei és fogalmi zűrzavar, mint ma. Álpróféták, világcsalók és törtető akarnokok akkor sem lephették el nagyobb számban a közéletet, a gyűlöletnek és korlátoltságnak hullámai akkor sem csaphattak magasabbra.

Ma is „világnézetek” harcolnak egymás ellen, de ember legyen, aki a háttérvonásokat meg tudja vonni köztük, majdnem valamennyi ugyanazokért a célokért küzd és ugyanazokat az elveket hirdeti, mindegyik más-más céggért lobogtat, hogy ezzel leplezze a tartalomnak és eszmének szegénységét és sivár voltát. Szilárd pont csak egy van a világon: az Egyház és a kereszténység utmutatása, de már ezeket is kikezdi azok, akik a valóságban nem a lényeg: az erkölcsöt, az etikát, a bölcselést és az ember lelkét látják, hanem azt, ami egyedül lényegtelen minden vallásnál: a testet, a fajt, a materiát. A materializmusnak ezt az új formáját azok hirdetik legmeggyőzőbben, akik saját állításuk szerint azért küzdenek a porondon, hogy a XIX. század materializmusát gyökerestől tépjék ki a megmételtyezett emberiség szívéből. A faj eszméje megölte saját szülőanyját, a nemzeti gondolatot és egy az egész világot átfogó imperializmus, mégpedig a legmaterialistikusabb imperializmus eszközévé szegődött. Elhomályosulnak a politikai pártok körvonalai és a legtárgyalagabb szemléző nem tud ma már különbséget tenni a jobb és baloldal fogalmi között. Avagy talán csak ő nem tud.

Minden irányzat tömegek megnyerésén fáradozik, mert a tökéletes kontraszelekció révén az elitnek mind kisebb

és kisebb lesz a befolyása, a tömegek megnyeréséért folytatott küzdelemben pedig nem néznek eszközökre, a cél valamennyit szentesíti. Tág tere nyílik itt a legvadabb és lefeleltlenebb propagandának, ami talán az egyetlen, amit a XX. század emberisége tökélyre tudott vinni. A propaganda részben a hirdett tanok népszerűsítésén, részben más eszmék népszerűsítésén fáradozik. Az utóbbi kevesebb fáradságot igényel és több sikerrel kecsegtet. Így van ez Oroszországban, ahol az istentelenek propagandája hosszú évek óta folyik, anélkül, hogy oly irányú tevékenységet is fejtenének ki, mely a marxista tanok nehezen felfogható és még nehezebben bizonyítható bölcselét igyekeznék népszerűsíteni. Természetes, hogy a régi és óriási tekintéllyel bíró rendszereknek tönkretétele csak úgy képzelhető el, ha hibáikat alaposan megismerték a tömegek, tulozva és elferdítve. Melyik rendszernek nincsenek hibái? Hiszen valamennyit emberek építették fel és valamennyi mögött elsősorban emberek állnak.

A kereszténységnek és a humanitárius világnézetnek, ha szabad ezeket is rendszernek nevezni, szintén megvoltak a maga gyarló fogyatékosai, még akkor is, ha eredetüket isteni sugallatnak köszönhetjük. Tagadhatatlanul voltak és vannak hibák a keresztény rendszerekben is, bár éppen a kereszténység isteni eredete biztosít arról, hogy alkalmasabb minden problémának emberies és igazságos megoldását előmozdítani, mint bármely más irányzat. Tagadhatatlan viszont az is, hogy maradéktalanul és hibátlanul ő sem tudta ezeket a problémákat megoldani, viszont nem is hirdette soha, hogy erre képes. Voltak, vannak és lesznek tehát sebezhető pontjai neki is. A tömegek vezetésére ábítózkó meg is találta hamarosan ezeket a sebezhető pontokat.

Legelsősorban a szociális problémák

kat kezdték boncolgatni. Mint olyan rendszer, melyben az alaphangsúly az egyén boldogításán — s ennek folytán annak részére az örök Boldogság és nem a földi boldogság kibarcolásán — volt, a kereszténység talán nem foglalkozott kellőképpen az u. n. szociális kérdésekkel az elmúlt századokban? Vagy talán csak a kereszténység és humanitárius rendszer nem fejtett ki eddig elegendő propagandát szociális irányban elvégzett munkája ismertetésére és támogatására. Hiszen szociális téren többet és jobbat, mint a kereszténységnek, nem sikerült senkinek és nem is fog sikerülni senkinek végeznie. A rabszolgák felszabadítása, a nő egyenjogúsítása, a család szerepének megerősítése, hogy csak a legszembetűnőbbeket és legregebbieket említsük, oly szociális alkotások, melyek mellett minden más eltorpúl jelentőségben és átütő erőben, legyen az munkatábor, társadalombiztosítás, vagy más, a bajok tüneti és átmeneti kezelésére létesült szervezet és intézmény. A kereszténység azonban tényleg úgy cselekedett, ahogyan a Szentírás előírta: „Ugy adi, hogy jobb kezed ne tudja, mit cselekszik a bal.” Nem ütötte nagydobra azokat az ajándékokat, melyekkel az emberiséget megajándékozta, szóval nem csinált magának propagandát.

A másik sebezhető pontja a kereszténységnek elvi intranzigenciája. Olyan mozgalmak, melyek elvi kérdésekben márról-holnapra homlokegyenest ellenkező véleményeket hirdetnek, ugyanolyan hévvel látszólag óriási fölényben vannak minden olyan elvvel szemben, mely a maga igazságait látszatsikerek kedvéért nem hajlandó megtagadni. Ilyen és ehhez hasonló „gyengéit” a kereszténységnek nem egyet sorolhatnánk fel, mindegyikből csak ereje, méltósága és nagysága tűnnék elő. De nem az a célunk, hanem annak a megállapítása, hogy melyek azok az erők, melyek vele — megrontására — szemben állanak.

Es itt vissza kell tértünk azokra az évszázadokra, melyeket „sötét középkornak” neveznek. Az akkor feltűnedező különféle eretnkségeknek egy közös jel-

Romániában és Erdélyben egymást érik az állástfoglalások, amelyek szembehelyezkednek minden területátadással. A hamis érvek tömegét vonultatják fel, melyekkel mind bizonyítani igyekeznek, hogy Románia nem mondhat le Erdélyről. Ma már mindez elkésett. Vajon kit akarnak meggyőzni? Aki- ket illet, ismerik az igazságot. Erdélyben a XIII. században még csak annyi román élt, amennyi könnyen elfért egy királyi birtokon. Erről kétségbevonhatatlan történelmi okmány tanuskodik. Vagy talán az is jogcim lenne Erdély birtoklására, hogy a középkorban egész román községek lakossága kénytelen volt átszökni a Kárpátokon a román bojárok kiuzsorázó módszerei elől. Erről is bizonyítékok maradtak. Most jogcimet kívánnak formálni Erbélyhez, mert annakidején menedéket adtunk a kiuzsorázott és megkínzott román menekülőknak, akik azután új hazájukban a magyar őslakossággal azonos elbánásban és jogokban részesültek.

Erdély a Kárpátmedencében szétszakíthatatlan egységet képez Magyarországgal és a történelem során, ha időnként — mint most is — másként hozta is a sors magával, a vonzás természetes fizikai törvénye alapján, mindig visszakerült az őt megillető térbe a magyar hazához. Ezt akarjuk most mi

és Erdély két millió magyarjának imája is ez.

A magyar kormány a kérdést igazságos alapon a béke és a megértés szellemében kívánja megoldani, hogy a két nép között a za-

vartalan együttműködés boldogabb korszaka következze be és rövidesen eldöl, hogy a román kormánynak őszinte szándéka-e bekapcsolódni a tengely munkájába.

„A MUNKA” TÁRCÁJA

Bognárné ebédet visz.

Szerető gonddal rakta a kosárba az ételt rejtő lábat, bögrét; aztán kenyeret, kanalat, villát tett melléje és letakarla egy szakajtókendővel. Nagybikfiának készít ebédet. Tekintete közben nyugtalanul vágódott a polc tetején ketyegő kopott számlapu óra felé. A gyerek megint elcsatangolt valamerre. Jól tudja, hogy ilyenkor bottal ütheti a nyomát, mégis körülpandurotta érte a kolóniát. Közben beszélni valója akadt a mindig ráérő Teleknével s megkészt az ebéddel. Ez ugyan még nem írható a Laci kontójára, de az ebédvivéssel járó idővesztés már őt vádolja. Meg aztán a szegény is, amely az ilyen késéssel jár. Mikor elkészül, még kitékint az ajtón, hátha előtűnik valamelyik ől mögül az akasztófavirág, de oda- kint nem lát egyebet néhány kapargáló tyuknál. Sebtilben kendőt kap a fejére, megcsomózza a kontya alatt, aztán kezébe veszi a kosarat és elindul.

Még valami bosszankodásfélét mormol félhangosan Laci miatt, de keze már a kulcsot forgatja a zárban és hangját elfojtja a kulcs csikorgása.

A szomszédok konyhaajtól előtt frissen szaporázta lépéseit a házvíg-

Ott egy pillanatra leteszi a kosarat, egykét rántással megigazítja magán a ruhát és kifordul az utra.

A hársfák levelei tikkadtan lógnak le a koranyári rekkenőn. Finom por lep mindent, mintha a felhők is port szemeltelnének magukból eső helyett.

Bognárné most ezzel mitsem törődik. Köszön annak a néhány ismerősnek, akivel találkozik és hallgatja, hogy a kosár himbálózásától mint lötyög a leves.

A kolóniák végén nekivág a partnak. Itt már lassabban lépked és arra is van ideje gondolni, hogy mennyire megőrül majd Jóska a turósgaluskának.

A műhelyi sziréna hangja aztán ki- zökkenti ebből a gondolatából.

Dél van.

Néhány perc múlva már fent is van az aknán. Sietve átvág a házak között, de a tuloldalon lefelé már megint lassít.

A kis kovácsműhely ott puposodik ki a hegy ködökén a bányabefáradónál.

Ide hallatszik a pörölyök szapora nyelvése. Aztán elnémul ez a messze- hangzó munkahimnusz is.

A másik két kovács már ebéd mel- lett ül. Itt van már ő is, alig ötven lé- pésnyire a műhelytől. Vidám mosoly hancurozik a szemében.

A fia a műhely mögött mossa a kezét.

A bánya sötétjéből egy karbittámpa fényeskedik elő.

Az aknász.

lemvonásuk volt: annak a hirdetése, hogy tulvilág nincsen és hogy a teljes boldogság még itt a földön fog bekövetkezni, akkor tudniillik, mikor az egész világ fölé ki fogja terjeszthetni hatalmát az a szekta, mely történetesen éppen ezeket az elveket hirdette. Az új aranykorszak kezdete lesz az a nap, amikor az ő vallásuk, leküzdve az átkos római Egyházat, lelkileg és testileg uralkodni fog minden birodalom, minden királyság és minden fejedelemség felett.

Ma is ugyanilyen eretnokségekkel állunk szemben. Egyik oldalon van a marxizmus, a maga történeti materializmusával, a másikon állanak a faj materialistái. A vallás nélküli Oroszországban azt kell hinnünk az embereknek, hogy rövidesen bekövetkezik a proletárországnak végső győzelme és akkor nem lesznek többé osztályharcok, mert nem lesz több osztály, hiszen csak a proletárország fog létezni; a történelem viszont nem léven más, mint osztályharcok sorozata, megszűnnek a harcok, a háborúk, megszűnik a történelem, megszűnnek a bűnök, a nyomor és bekövetkezik az, amit a középkori eretnekek hirdettek: Isten országa a földön. Másutt, ahol a faj materialistái vannak uralmon, kevés változattal ugyanezt hirdetik. Eljön az az idő, mondják, amikor egy faj uralkodik majd az összes többi fajokon, az, amelyik erre hivatott, amelyik a legtöbb olyan tulajdonságokkal bír, mely vezetésre, uralkodásra jogosít. Ez természetesen mindig az a faj, mely ezeket az elveket hirdeti.

Ez a faj pedig, ha megszabadul azoktól az elemektől, melyek faji tisztaságát megromlották, bűn és hiba nélkül áll majd a földön, tévedhetetlen lesz és mint ilyen meghozza az új aranykort az egész emberiségnek, mely beletörődve sorsába megtisztul és jóvá lesz az uralkodó faj vezetése alatt.

Ime, ismét itt van az új ezredév, az Isten országa; az, amit az első ezred vége felé az álpróféták és álmesiasok oly meggyőzően hirdettek. Nem lesz több ellentét ember és ember között, mert az uralkodó „kiváltságosok” minden illet meg fognak gátolni, nem lesz nyomor, mert azt megszüntetni gyerekjáték, nem lesz bűn, mert csak a nyomor és a viszály az, ami bűnre vezet és bűn csak az, amit a faj ellen követnek el, ennek pedig az új ezredévben nem nyílik lehetőség.

A történelem sohasem ismétli magát, mondják egyesek; mindig ismétli magát, mondják mások. Anélkül, hogy ebben a kérdésben állást kívánánk foglalni megállapíthatjuk, hogy semmi sincsen új a nap alatt és ha a XX. század, a technika, a tudományok századának világosságában az látjuk, hogy a „sötét középkor” árnyai terülnek a lelkek és az eszmék világára, azzal a megnyugtató tudattal szemlélhetjük ezt a folyamatot, hogy mindennek dacára tudjuk és hiszünk, hogy az Egyház olyan szikla, melyen a poklok kapui sem vehetnek erőt.

(—ány.)

Az engedelmisség államalkotó erénye!

Életre való népek, ha lakosságuk szaporasága folytán országaik észlelték kevésnek bizonyulnak, terjeszkednek. Feszítő és lendítő erők működnek közre külpolitikájuk vonalvezetésében. Megszentelt, ezeréves történelmi rögeinkhöz való állhatatos ragaszkodásunk bennünket is állandóan sarkal és elhatározó küzdelmek idején a legszentebb értelmezésben vett egységre utal. Ez azért fontos, mert a szükséges erőfeszítés nagysága nemcsak a hadsereg erejétől függ, hanem azt a népi lelki tulajdonságából és erkölcsi magatartásából sarjadó erőtlenséget is döntően befolyásolja. Az erőlködés nagyobb lehet, ha széthúzás azt nem apasztja és mindjárt csökkennie, ha a fegyverek élet forgató öklök erejét belső surlódások emésztik. A nagy küzdelmet előkészítő lelki összefogás oly láthatatlan és megfoghatatlan varázsszer, amely csodát mivel, kitartható szívósságra és lebirhatatlan lendületre képesít.

A népi lélek hasznos megnyilvánulásai a nemzeti jellemből táplálkoznak. A gyakorlat szerint azonban ezeknek sikere csak akkor van, ha az állandó is marad a küzdelmek győzelmes bejelezése, a néplelek minden alapvető jellemtulajdonság mellett is ingadozó és az élet-körülmények erős befolyása alatt áll. Ha kiművelőinek példaadása helyes irányba tereli, ha a vezetés eredményes cseleke-

detei meglegedettséget váltanak ki, különösképpen pedig, ha az eszményi nevelés céltudatosan és állandóan jól működik, úgy annak a népnek lelki értéke magas marad. Csodálatos dolog, de úgy van, hogy az emberiség történelmében döntő korszakokat mindenkor eszményi eltökélések alakították ki. Ez nem véletlenül történt így.

Történelmi nagy korszakok legtöbbször katonai erőfeszítésekkel jártak. Ezeknek eredménye attól függött, hogy a célkitűzések szolgálatában elég nagy katonai tömegeket alkalmaztak-e. Amde a hadsereg csupán szervezetszerű alakulatokba foglalt és csak külső formák szerint fegyvelmezt embersokaság, ha őket egységes lelki rugózás — a szó legnemesebb értelmében — népi eszményeikért lelkesítő, azokért élő-haló, áldozatos egy akarattá, tömeggé nem kovácsolja. Csak ezek a katonai és a mögőjük sorakozó katonás néptömegek azok, amelyek a történelem víjadásának nagy pillanataiban hatalmas erőfeszítéseikkel biztosítják is a nemzeti vágyak megvalósítását. Tömegalkotásra alkalmas eszményi jellemtulajdonságokra kell tehát ránevelni a nemzet tagjait, hogy nemes lelki tulajdonságaikkal nagy célkitűzéseknek válhassanak áldozatos harcosai. Ez céltudatos nevelés és fegyvelmezés dolga.

Az egyéni érdekeket teljesen hát-

térbe kell szorítaniok és önmaguk megfegyvelmezésével népiük nagy céljaiért sok emberi szenvedést és küzdelmet kell elvállalniok. A nemzet tagjainak önfegyvelmezése nélkül engedelmes és ezáltal a közös erőlködésbe fogható tömegekről álmodni is merész dolog. Önfegyvelmezés szükséges ahhoz is, hogy az egymásba vetett hit és megbecsülés érzése átmeneti balsors idején meg ne tántorodjék. Önfegyvelmezés kell ahhoz is, hogy a népközösségben kijutó munkakellett mindenki megelégedjék és csak kötelmeire legyen tekintettel. Csak így válhatnak a nemzet hasznát hajtó tagjaivá. Az igazságok ránk is vonatkoznak.

Mennyi örök emberi tulajdonságot kell kiirtani a lélekből, hogy önfegyvelmezetlekké válhassunk? Hányszor kell megtagadnunk hiúságunkat, becsvágyunkat, a szívünket csak azért, hogy áldoz-

zunk a közösségnek? Hányszor kell félket vetni gyarló ösztöneinkre? Hányszor kell keménynek és hajthatatlannak maradnunk, hogy a nemzet élet gépezetében részünkre kijutó szerepet hangtalan odaadással teljesíthessük? Hányszor kell elnémulni ajkainkon az emberi fogyatékosságok kritikájának csak azért, hogy egyek maradhassunk akaratan.

Csak ebből az önsanyargató fegyvelmezésből sarjad ki a céltudatos engedelmisség, melyből nemzeti fegyvelmezés születik. Az engedelmisség tehát államalkotó erény.

Az Ázsiai puszták bátor és acélos jellemű magányos lovasai elkülönülésre hajlamos lelkek. Elődeink csak István király kemény ökle ügyében lehettek nemzetté. Egy akarattá kell lennünk tehát, a történelem új fordulóján is, mert közeleg a cselekvések órája.

A márka és a font.

Nagybritánia politikusai egy évszázad óta tanították, hogy az ország hatalma a „navy”-n és a „pound”-n, vagyis a flottán és a fonton nyugszik. Az előbbivel katonailag, az utóbbival pedig gazdaságilag uralkodik Anglia az egész világ fölött.

A német légi-haderő május 3-án fosztotta meg trónjától az angol flottát, midőn egyetlen nehéz bomba szétszaggatta egy angol csatahajót. Nem kevésbé drámai körülmények között detronizálták a fontot.

Az első jelentés Athenből érkezett. A görög nemzeti bank megtagadta a font beváltását. A kis Görögország nem tartotta biztos pénznek a hatalmas angol világbirodalom bankjegyeit.

Majd Svédország következett. Az ország valamennyi bankja visszautasította az angol fontot.

Svájc elfogadja ugyan az angol pénzt, de csak 40%-os árfolyamvesztéssel. Az angol fontból „rossz pénz” lett.

Ugyanez a helyzet a fontcsékekkel. Egyik bank sem fogadja el többé, mivel csak Oroszországon, Japánon és Amerikán keresztül lehet azokat Londonban bemutatni. A kontinens piacain a fontra szóló követelések iránti érdeklődés is mindinkább ellanyhul.

Németországban és Itáliában már nem is jegyzik a fontot; ez év tavasza óta pedig Norvégia, Hollandia, Belgium és Franciaország is ezen államokhoz számított.

Itália hadbalépése óta a délkeleti országok számára is érdektelenné vált ez a fizetési eszköz. Oroszország részére szintén nincs nagyobb jelentősége, mert ez állam amugyis csak korlátozott forgalmat bonyolít le az Empírel. Gyakorlati értelemben véve a font kiszorult a kontinensről. Az angol flotta blokádjaival, az angol fizetési eszköz kizárásával az angol kereskedelmet is kiiktatták a forgalomból.

Az angolok ugyan azt fogják mondani, hogy büntetésből vonták be a fontot — de ez már mitsem változtathat a lényegen.

Az Ostmark, a Szudéta-föld, a Cseh-Morva-protektorátus és a keleti vidékek

megszállása után a német márka mint törvényes fizetési eszköz, mind nagyobb és nagyobb területeken érvényes. Norvégiában, Hollandiában, Belgiumban és az elfoglalt Franciaországban az illető ország pénze mellett, a márka is érvényes fizetési eszköz.

Nincs a kontinensnek egyetlen országa sem, ahol a márkát nem fogadnák el, vagy csak alá is értékelnék. Görögországban, Romániában és Jugoszláviában az utóbbi hónapokban még emelkedett is a márka árfolyama.

A kontinens valamennyi fővárosában növekvő érdeklődéssel keresik a márkára szóló követeléseket. A márka e megbecsülése a legtermészetesebb kifejezője a Németország iránti növekvő bizalomnak, az ország felvevő és szállító képességének.

Európa államai kereskedelmi politikájuk megváltoztatása előtt állanak. A középpont többé nem London, hanem Berlin. Mire van Berlinnek szüksége vagy mit tud szállítani — ez a kérdés. A hatalmas német piac praktice mindent felvesz, amit a kontinens szállít és — különösen háború után — mindent tud szállítani, amire szükségük van Európa országainak.

Ma még csak szállításokról van szó, holnap már hitelről.

A katonai események háttéréből kirajzolódó új gazdasági élet arra enged következtetni, hogy a márka a jövőben egészen más pozíciót fog elfoglalni, mint eddig.

A font eljátszotta világhatalmi szerepét — helyébe a márka lép.

Jubilál a Losonci Hírlap.

A 20 esztendő cseh megszállás alatt a megingathatatlan, becsületes magyar szellemnek igazi szócsöve és védelmezője volt a Losonci Hírlap.

A két évtizedes évfordulón hálással emlékezik meg a lap azokról a munkatársakról, akik vállalták a hálátlan és veszedelmes, de a magyar jövőt mindenképpen nemzeti szempontból előnyösen irányító hazafias és kulturális munkát, amely hál' Istennek meg is hozta gyümölcsét.

A lap vezető helyén dr. Giller János országgyűlési képviselő, a losonci magyarság kiváló és lelkes irányítója üdvözli a lapot, mint a szellemi élet összefogóját.

Felsorolja a lap ezután a régi írógárdának névsorát és a felszabadulás óta munkálkodó új írókat; a város fiatal polgármestere ifj. Koltai Ernő is elismeréssel ír „A közérdeket szolgáló Losonci Hírlapról.”

A magyarváró Losoncra és a magyarság Lafo-ról Molnár Gyula hittanár, a lap régi és ügybuzgó, lekes munkatársa emlékezik meg történelmet sugárzó cikkeiben.

A magunk részéről meleg szeretettel és boldog örömmel köszöntjük a hazatért testvérvárost és sajtóját, kérve további értékes munkálkodásukra a jó Isten bőséges áldását.

Istentisztelet a Karancson. Aug. 15 én délelőtt 10 órakor a karancshegyi kápolnában istentiszteletet tart a karancs-kezi plébánia vezetője Horváth László a losonci kerület főesperese.

Utána két ember hoz egy pokróccal letakart hordágyat.

Mogorvák, sötétek, mint a bánya, ahonnan jöttek. Szemükben a fájdalom és a gyilkos düh keveréke lobban. Valami vad indulat hajtja őket és arcukra van írva, hogy erőszakkal fékezik meg a kitörni akaró szenvedélyt. Sáros bakancsuk úgy kopog a kemény földön, mint a számonkérés.

Az aknász az irodába siet, ők pedig zökkenve leteszik a hordágyat. Aztán egymásra pillantanak és megindulnak a műhely felé.

Az ebédet hozó asszonyt észre sem veszik.

Bognárné szeretné már a fia elé rakni az ételt, de a kíváncsiság a hordágyhoz viszi.

Megemeli a pokrócot.

Szemében fájdalommal törlik a késülő mosoly, arca gonosz fintorba torzul, torkát fullasztóan szorítja a kin, hörgő sikoltás vágódik ki torkán, remegő kezéből kihull az ebédes kosár, aztán szeszélyesen omlik a hordágyra, véresfejű,

mozdulatlan férjére.

Csukló zokogás rázza a testét s szóllitgatja, becézi, csókolja, mozgatja urát, a holtat.

Az asszony maga a kin, az élő fájdalom.

A visszaroanó emberek el akarják rángatni a halottól, de amint megpillantják szemében a férjét sirató asszony vad tekintetét, tisztelettel visszahúzódnak.

A holttest az asszony jussa.

Lázadó tekinteteket vetnek a bányára és öklölle görccsösödik a kezük. Tehetetlenségük befelé rombol.

A különös tünetre a kovácsok is leteszik a kanalat.

Bognár Jóska is előkiváncsiskodik a műhely mögül. Féluton megismeri édesanyját. Egy pillanatra megmerevedik, szeme kidülled, a felbukkanó sejtés luciferi külsőt ad az arcának, aztán megindul, mint a vihar.

Sötétben, dübörgőn, mindent elsöprőn.

Az útjában álló bányászok félreállnak előle.

— Apám! — üvölti menydörgős, reszelős hangon.

Mintha a kötélpálya szakadt volna el és a nekivadult csillék járnák pokoli haláltáncukat. Még azok se ordítanak keservesebben.

Gátat tört benne a fájdalom.

Ugy zuhan anyja mellé, mint egy kidöntött fenyő. Estében felrugja az árva kosarat.

A két bányász elfordul és megindul az iroda felé. Egyikük lopva keresztetvet, a másik fogja között káromkodás ropog.

A kovácsok visszaandalognak a műhelyhez és dühösen lökik félre a megkezdett ebédet.

Marad a zokogás és a fájdalom.

Az irodából bántó telefontárcsázás hasít bele a gyászba.

A hordágyról könnyben vonaglik az özvegy és az árva.

A feldöntött kosárból messzire gurul a leveses bögre és a turós galuska feketén keveredik a porral.

Molnár J. Jenő

Hírek és különféle

Beszélgessünk másról...

Tele vagyunk az élet jelen és jövő problémáival, de ha valaki ma azt mondja: beszéljünk másról, akkor ez csak annyit jelenthet: ne beszéljünk a rendkívüli időjárásról. Megvan az a furcsa tulajdonságunk, hogy önkínzó gyönyörűséggel szeretünk arról beszélni, ami amugyis eléggé gyötör bennünket. Ha két reumás ember találkozik, nem beszél másról, mint a bajáról, az álmatlanok élvezettel tárgyalják meg az elalvással kivott harcuk legapróbb részleteit is, akit kártyában üldöz a balszerencse, az állandóan a pechjéről beszél, akinek szerelmi bánata van, fűhöz-fához szaladgál keserveivel és titokban nagyon boldog, ha sorstársára akad, akivel hajnaligtartó eszmecsereket folytathat a szerelem borzalmairól.

Hát így vagyunk ezzel a rendkívüli időjárással is, egyebet nem hall az ember hetek óta, mint azt, hogy így meg úgy, ez már kibírhatatlan, hiszen nyár helyett késő ősz, van, kánikula helyett lakásfűtés, napfény helyett állandó borulás, szárazság helyett eső, melyből már tulok is volt, nyaralás, kirándulás helyett otthoni csücsülés és így tovább. Tudnék ennél sokkal okosabb témát ilyenkor, amint általában, kitűnő életbölcseesség volna, mindig másról beszélni, mint ami van. Ha hideg, esős idő van, beszéljünk — talán — a tavaly augusztus eleji 37 fokos trópusi hősről, melyet éppen úgy szívtunk akkor, mint most a hűvösséget. Ha felöltöt buzunk fel, akkor arra gondolunk: ez még mindig könnyebb ruhadarab, mint a télkabátunk, melyet az elmúlt télen kerek félesztendeig kellett viselnünk. Valahogy így kellene tennünk, ha bármi más gyötör, nyugtalanít, fáj, idegesít: mindig a rosszabbra gondolni, vagy másról beszélni.

Különös valami a szó, lehet nyugtató mákony, lehet kínzó tövis, de mi inkább az utóbbi tulajdonságaival szeretünk élni, ahelyett, hogy az előbbivel élünk. Szeretünk sebeinkben vájkálni és abban a tévedésben vagyunk, hogy minél többet beszélünk arról, ami izgat, annál hamarabb „kibeszéljük magunkból” a dolgot. Pedig ez csak babona, körülbelül olyan, mint kutya harapást a szőrrel gyógyítani. Ha gyóntatóknak vagy orvosoknak beszélünk, az persze más, de sohasem ballottam még, magammal sem fordult elő, hogy különösebben megnyugtató, csillapító, vigasztaló lett volna, testi vagy lelki nyavalyáinkba — még külön is belelovalnánk magunkat, azzal, hogy egyébről sem beszélünk, csak arról, ami rossz... —y. —n.

Az iskolában.

(Írta: BERGER IRÉN)

Az iskolában névünnepe,
Verset mond a kis Maris,
Mint a csalogány dala
Szava olyan tiszta friss.

Öreg kisasszonyuk hallja
Kitől való-e dal,
Elpirul s szívén át
Egy törzsúrás nyílal.

Ismerte a poétát,
Ismerte a nevet.
Sok év előtt ő róla
Zengett bus verseket.

Zokog és hull a könnye,
Néki fáj ez a dal,
Sötét, szomorú emlék,
Amit a kislány szaval...

Esküvő. Gajáry Kubinka Gyula bányaelfintéző és neje leányát, Máriát, augusztus 10-én, szombaton déli fél 1 órakor vezeti oltárhoz, a salgótarjáni ág. h. ev. templomban Maleidesz Gábor, a Salgótarjáni Takarékpénztár R.-T. tisztviselője.

Házasság. Kavecz Katalin Klárisza okl. tanítónő és Végseő György végzett gör. kath. papnövendék f. hó 12-én d.u. 6 órakor tartják esküvőjüket Zagyvarónán.

Esküvő. Gerlei Adél és Szabó Miklós áll. tanító f. hó 11-én d.u. 6 órakor tartják esküvőjüket Zagyvapálfalván.

Lelekgyakorlatok Szentkúton. A vidék papsága 5 napos lelekgyakorlatot tartott a kies fekvésű és modern szobák-kal rendelkező szentkúti kolostorban, ahol egyébként az épület egy másik szárnyában tárista nyaraló is van, ahol társas (4—5 személyes) szobákban játékos áron lehet üdülni. — Mint értesülünk állandóan nagy látogatottságnak örvend a gondozott és csendes bucsujáráhely.

Halálozás. Sümegi Gyula életének 66 ik, boldog házasságának 38-ik évében Somlyóbányatelepen a halotti szentségek ájtatos felvételével rövid szenvedés után az Urban csendesen elhunyt. Temetése nagy részvét mellett aug. hó 30-án, délután 4 órakor volt a bányatársulati ravatalozóból a róm. kath. egyház szertartásai szerint. A megboldogult a bányavállalatnak hűséges és szorgalmas alkalmazottja, a tarsadalomnak pedig melegsívű, agilis tagja volt.

A Baross Szövetség sikeres működése. A fővárosi lapokból olvashatjuk, hogy Ujpest városa elrendelte az iparendéyek felülvizsgálását, valamint azt, hogy a kárpátjai területekre keresztyén kereskedőket toboroznak. Ezen intézkedések a Baross Szövetség sürgetésére történtek. Egyébként a Szövetség előterjesztésére még különböző intézkedések folyamatban vannak. Ezek közé tartozik a cukor elosztásának kérdése is. Ezen kérdés is rövidesen elintéztést nyer. Sajnálatosnak tartjuk azt, hogy Salgótarján városában az intézkedések ezen kérdésekben rendszerint késnek és végtelen örömlükre szolgálja az, ha Ujpest példáját követné Salgótarján városa is és kelő időben megejtené az iparendéyek felülvizsgálását. Az új iparendéyek kiadásánál az iparendéyes nyilatkozatot köteles aláírni, amelyben kinyilatkoztatja, hogy zsidó tőke mentesen fogja üzemét folytatni. Itt ismételt visszaélést tapasztalunk, mert igen sok gyenge jellemű egyén aláírja ezen nyilatkozatot anélkül, hogy abból lelkiismereti kérdést tenne, hanem pár pengőért stromanjává válik az őt felbérli zsidónak. Ilyen sajnálatos események tapasztalhatók városunkban is, de ezeket a Baross Szövetség feltétlen szem előtt fogja tartani és igyekezni fog eltávolítani a kereskedelemről az ilyen lelkiismeretlen egyéneket, még a borszakmában is.

Köszönetnyilvánítás. Hálás köszönetünket ezúton fejezzük ki mindazoknak, kik drága jó férjem, drága jó édesapánk temetésén megjelentek s mélytelen fájdalomunkban velünk éreztek.

özv. Sümegi Gyaláné és gyermekei.

Aki kézírását beküldi

Zsombok Zoltán írónak, érdekes grafológiai kidolgozást kap önmagáról jelleméről, tehetségéről, vagy másról, aknek kézírását beküldi.

Utbaigazítást nyer terveire, ötleteire, és tanácsot kap lelki és üzleti céljaira, problémáira.

Részletes levélben fejt ki mindenkinek lehetőségeit és a megoldások módjait olyan ügyekre, tervek, ötletekre és kérdésekre, amelyek természetesen és emberileg elérhetők.

A rádióból is ismert író tanácsainak azonnal hasznát veheti. Egy ilyen grafológiai kidolgozás a modern írásfejtés tudományos eredménye és elveti a babonák korából megmaradt jövődőlés frázisait.

A válasz díját Ön szabja meg: teljesszerinti összeg postabélyegekből és címzett bélyeges válaszből mellékelendő. Cím: Zsombok Zoltán, Budapest, 62. Postafiók 46.

MEGHÍVJUK

10 raktárban

100 készítő

1000 bútor megtekintésére

UNIVERSAL

Budapest, VII., Wesselényi-utca 8.

Műbútorgyár — Irodabútorgyár.

Telefon: 137-842.

Ármentesítő társulatok munkája. A Tisza-Dunavölgyi Társulat Központi Bizottsága rendkívüli ülést tartott, amelyen megjelent vitéz Bonczos Miklós belügyi államtitkár, az árvízvédelem országos kormánybiztos. Jurcsék Béla a mezőgazdasági termelés és értékesítés kormánybiztos és az országgyűlés számos tagja is. Az ülésen vitéz Bonczos Miklós árvízvédelmi kormánybiztos elismeréssel és köszönettel emlékezett meg a vizitársulatok műszaki személyzetének önfeláldozó árvédekezési munkájáról. A védekezést az árvizek és belvizek rendkívüli nagy és váratlan méreteire való tekintettel, nagyeredményűnek látja. Az árvíz okozta rongálások helyreállítását felelősségteljes fontosságúnak tartja és ezért ennek érdekében mindent el kell követni. Jurcsék Béla termelésügyi kormánybiztos a viziműveknek a megnövekedett vízmennyiségekhez mérten való fejlesztését és az ehhez szükséges teherviselés szélesebb körre való kiterjesztését mondta szükségesnek. Az ülésen megjelent országgyűlési képviselők felkeresték Szász Lajos pénzügyi államtitkárt és átadták neki a naggyűlés memorandumát, amelyben az árvizek által megrongált vízművek helyreállítására két millió pengő államsegélyt kértek a társulatok részére.

Receptkönyveket kívánságára ingyen küld: Dr. OETKER gyár, Budapest VIII. Conti utca 25.

3x7

Hét szük esztendő átélni se lehetett egyszerű dolog, hát még háromszor hetet. Pedig a mai magyar nemzedék háromszor hét szük esztendőt véselt át eddig az 1919-es országoskonítás óta. A történelem egykor majd megállapíthatja, hogy a hősi harcok után áruhá és belső szétbomlás következtében tragikusan elesett központi hatalmak egyik tagja, a magyar nemzet, a szörnyűséges országdarabolás után második hősi harcát vívta meg a pusztító életért. Csonkán és bénán, kifosztottan, acsakorodó ellenségtől körülzártan, gazdasági blokáddal fojtogatott gyűrűjében kezdtük el a háromszor hét szük esztendő keserves kálváriáját.

Sok nélkülözéssel, lemondással, kucorgással élte végig a nemzet ezt a 21 évet. Az első évek voltak a legkeservebbek. Aztán, ahogy feltáplázkodtunk és olasz, majd német segítséggel szétfejtettük a fojtogató ellenséges gyűrűt, kissé enyhült a helyzet, de a hétszük esztendő nélkülözései még aztán sem szűntek meg, amikor az elszakított területek két része visszatért. Németországgal a világháborúban együtt buktunk el s most, hogy a nagy német birodalom győzelme eltűntette a versaillesi és trianoni Európát, bizunk benne, hogy az új elrendezés és a területi revízió keresztülvitele után vele együtt mi is, gazdaságilag is felemelkedünk. Nemzeti felemelkedésünk től és az új igazságos és becsületes európai politikai és gazdasági rendtől várjuk, hogy a háromszor hét szük esztendő után végre elkövetkezik a hét kövér esztendő is. A méltatlanul elszennvedett büntetés és sok-sok nélkülözés után a magyarság ezt igazán meg is érdemli a sorstól. A kilátások kedvezők és most már szabad reménykednünk ebben a szebb jövőben, amikor rövidesen várjuk Erdély visszatértenek elintézését.

A gazdasági fellendülés biztató jelei csillanak fel a számunkra is. Már látjuk és érezzük a jobb jövő hajnalhasadását. Megnyugtató és örvendetes, hogy erre legutóbb felelős helyről, ahonnan nagyobb az áttekintés és ahol pontosabbak az értesülések, hangzott el bizakodó kijelentés. A soproni nyári egyetemet ezidén a mezőgazdasági szolgálatba állították, ennek megnyitását mondotta a földművelésügyi miniszter, hogy mindenkinek megleszített erővel és tu-

Söprenlen járdák. Mindinkább feltűnik, hogy az aszfalt járdákat sok ház előtt, megint nem söprik, vagy ha söprik is, a virágosított földszába söprik. Ehelyen is felhívjuk a rendőrkapitányság szíves figyelmét a nem kellemes látványra. Sajnos a kis állomáson látható gondozatlanságról és az ott levő W.C.-nek számtalanszor szótátott, de a városban is oly felháborodva tárgyalt büzségéről már kár szót is vesztegetni, mert süket fülekre talál!

A városi vízvezeték munkálatai most már gyors iramban haladnak előre. A kezdeti szakmunkáshány már megszűnt és így a csövek lefektetése, összeszerelése és a vizpróbák megtartása zavartalanul folyik. Hisszük, hogy ezzel a gyors tempóval ez év végére a fővezeték lefektetése befejeztet is fog nyerni.

Előkelő budapesti légoltalmi, gázvédelmi és tűzrendészeti cikkeket foglalkozó

részvénytársaság keres

a helybeli piac részére komoly összeköttetésekkel bíró öskeresztény képviselőt.

Ajánlatokat kérjük: Budapest, postafiók 213. szám, 62. postahivatal címre.

dással kell dolgoznia, hogy az újárendezés előtt álló Európában olyan helyet biztosítsunk magunknak gazdasági téren is, amely ezeréves multunk alapján és két évtizedes elnyomatásunk, szenvedéseink után méltán megillet. Sopron a Kárpátok medencéje és a Dunavölgye felé kapuja annak a szomszédos nagy kulturának és azoknak a rendkívül magas fokú álló tudományoknak, amelyek Európa szellemi életére mindig nagy hatást gyakoroltak és a jövőben is példát mutatni hivatottak. Új Európa küszöbén állunk. Ebben az új Európában hatalmas gazdasági előnyünket ki kell használnunk. Gazdasági életünk súlypontja a mezőgazdasági termelésen van. A Trianon előtti időkben terményeink értékesítése különösebb nehézségeket nem okozott, de utána gazdasági elszigeteltség következett. A különböző államok vámfalai terményeink utját természetes piacaink felé lehetlenné tették. Ha saját erőnkől és a baráti államok segítségével ismét nagygyá lesz az ország, gazdasági életünk olyan lendületet fog venni, ami bizonyos kárpótól az eddigi küzdelmes, nehéz időkhöz áll. A kedvező kilátású gazdasági lehetőségeket ki kell aknázni, ezért mezőgazdasági termelésünk átszervezését kell agrárpolitikánk legközelebbi céljává kitűzni. Törökországban kell arra, hogy mezőgazdasági többtermelésünk még fokozódjék, annak érdekében mezőgazdaságunkat minden irányban fejlesztetni kell és hitellehetőségek nyújtásával előmozdítani a kívánatos termelési irányokat. Terményeinknek minőség tekintetében a felvevő piacok igényeit ki kell elégíteniük, mert így ismét állandó és biztos piacokat nyerhetünk. A kormányzat egész erejével a magyar gazda segítségére siet. Nagy szükség van képzett közgazdákra. Ezért az ismeretszerzés terén állandóan lépést kell tartani.

A magyar-román tárgyalások Budapestén megindultak. Akár így, akár úgy, meg kell kapnunk igazunkat s a legnagyobbodott ország kapcsolódik majd bele Európa új gazdasági rendjébe. Hisszük, hogy a háromszor hét szük esztendő rövidesen lezárhatjuk és elkövetkezik számunkra is a hét kövér esztendő, vagy ahogy a földművelésügyi miniszter egyszerűbben mondotta: gazdasági életünk olyan lendületet vesz, amely kárpótól az eddigi nehéz időkhöz.

Szeplő, májolt
ellen használjon

B u b i szeplőkrémet

Kapható: SZÜCS-gyógyszertárban.

Talált tárgy. 1940. április 21-én a Karancs utcában találtak 1 drb. pisztolyt. Igazolt tulajdonosa átveheti a Rendőrkapitányságon a hivatalos órák alatt.

Talált tárgy. 1940. július 16-án a kirakodó vásár alkalmával beszállítottak egy piaci kosarat különböző háztartási cikkekkel egyetemben. Igazolt tulajdonosa átveheti a hivatalos órák alatt a rendőrkapitányságon.

Bányamozgók műsora. Hunyady Sándor színműve után Radványi Géza által írt ERDÉLYI KASTÉLY című, kiválóan szép magyar filmet mutatnak be a baglyasaljai és pálfalvai bányamozgók, augusztus hó 11-én, vasárnap délután és este, szokásos három-három előadásuk keretében. A napjainkban annyira előtérbe került Erdélyről hozó pompás tájfelvételektől gazdag filmnek főszereplői: Páger Antal, Tasnády Mária, Greguss Zoltán, Mezey Mária, Bihary József, Vaszary Piri, Timár József, Gózon Gyula, Pethes Ferenc, stb.-ek. Műsorkiegészítésül: Magyar, Ufa és Fox világhírű filmek.

Tokajhegyalja szőlőtermelésének 75%-a elpusztult. Ebben az esztendőben a peronoszpóra rendkívül súlyos károkat okozott a szőlőkben. A tokajhegyaljai hegyközségi tanács jelentése szerint Tokajhegyalja szőlőtermelésének 75%-a megsemmisült. Több permetezéssel sikerült ugyan jelentős területet megóvni a peronoszpóra pusztításától, de a megmentett terület nagy részén a termést két hónap óta többször megismétlődött lisztharmat semmisítette meg.

Felvétel a debreceni egyetemre. A debreceni m. kir. Tisza István Tudományegyetem hit-, jog és állam-, orvos-, bölcsészettudomány, ennek matematikai és természettudományi csoportjára a rendes beiratkozás az 1940-41. tanév I. félévére szeptember hó 1-16 ig tart. Dékáni engedéllyel beiratkozni szeptember hó 16-20-ig, rectori engedéllyel szeptember 21-31-ig lehet. A felvételi kérvényeket az illetékes karhoz címzetten 1940 augusztus hó 1 és 31 közt kell benyújtani. Eredeti okiratok szükségesek. A dékáni hivatalok csak kellőleg felszerelt kérvényeket fogadnak el. Akik tandíjmentességet folyamodnak, kérelmüket az illetékes karhoz 1940 szeptember hó 1-ig nyújtják be. Részletes tájékoztatás jelent meg a Budapesti Közlönyben, s felvilágosítást nyújt a rectori hivatal. Az egyetemen férfi és női internátusok működnek. Erre nézve az internátus, illetőleg kollégium igazgatósága nyújt részletes tájékoztatást.

Keresztény öcskavaskereskedőket képez ki az értelmiségi kormánybiztosság.

Havi 100 pengő tanulmányi segílyt kapnak a hallgatók.

Amikor a Fémgyűjtő a vas- és fémhulladékok intézményes gyűjtését országosan megszervezte, a gyűjtőhálózat kiépítésénél csak a meglévő cégek állottak rendelkezésre, amelyek nagy részben az 1939. IV. t.-i. hatálya alá tartoznak. Időközben sok új keresztény cég alakult, amelyek természetesen erőteljesen bekapcsolódtak a vas- és fémhulladék gyűjtési munkájába.

Felmerült a folyamat meggyorsításának szükségessége és ennek érdekében az Iparügyi Miniszter most körlevelet intézett az ország közigazgatási hatóságaihoz, amelyben felhívta őket, hogy a Vas- és fémgyűjtőt a munkájában megfelelő üzleti érzékkel és tökével rendelkező keresztény kereskedők, esetleg lakatosok, vagy kovácsok nevének és címének közlésével is támogassák.

Az Iparügyi Minisztériumban értekezlet is volt ebben az ügyben dr. Kádas Károly államtitkár és vitéz Péter István miniszteri osztályfőnök részvételével. A megbeszélésen tisztázták az öcskavas-kereskedelem árnyaltásával kapcsolatos kérdéseket. Az utánpótlás bizto-

S P O R T

Fordított is lehetett volna az eredmény.

UJPEST-SBTC 2:1 (1:1)

SSE pálya.

1800 néző.

Vezette: Csala.

Góllövő: Zsengellér, Jenőfi, Balogh I.

A Hungária után az Ujpest is lefőrtöztette tartozását vendégszereplésével az SBTC ellen. Az Ujpest érkezését és játékrát lelkes várakozás előzte meg. A nagy érdeklődés és a többszörös magyar bajnokcsapat iránt megnyilvánuló rokonszenv elsősorban Zsengellér Gyuszinak szólt, aki távozása óta most játszott első ízben az SBTC ellen.

Mindkét csapat az őszir idényre készülő csapatával állott fel.

Ujpest: Sziklai — Futó, Balogh II. — Nagymarosi, Temes (Szücs), Balogh I. — Adám, Pálya, Zsengellér, Berzi, Tóth III.

SBTC: Géczy — Budai, Timár — Kiss, Takács IV., Mátrai — Balázs, Csúperda, Jenőfi, Laczkó, Trenka.

Az első 10 perc az SBTC-é, mégis az Ujpest szerzi meg a vezetést. Berzi előrevágott labdájára Géczy kifut, a labda az ötös vonalon pattan, átugorja Géczyt, Zsengellér utóléri s a szögletvonal mellett a maga régi módján nyugodtan a hálóba emeli a labdát. 12. perc 1:0 az Ujpest javára. Az Ujpest támad, 2. szögletet rúg. Az első komoly lövést a 25. percben eresztli meg Laczkó az upestiek kapujára, de Sziklai biztos kézzel védi. Futó szögletet vét, majd az Ujpest rúg szögletet. Változatos a játék. Ismét egy-egy szögletet rúg mindkét csapat, majd a 44. percben Mátraitól induló támadás befejezésül Trenka beadásából Jenőfi a kapus feje fölött gólt fejel. 1:1.

A II. félidő 7. percében Zsengellér

kapásból küldött csavart lövése az első esemény. Egy perc múlva Jenőfi mutatja meg, hogy ő is tud úgy. Lassan upesti fölény domborodik ki, ami a 35. percben hozza meg az eredményt. Balogh I. a 16-os táján labdát kap, löv, s lövése a balkapufától Géczy kezét is érintve a hálóba pattan. 2:1. Érdektelen játékkal ér véget a mérkőzés.

Szögletarány 5:3 az Ujpest javára.

Mindkét csapat többet tud, mint amit mutatott. Az eredmény igazságos, de fordított is lehetett volna, A csatárok egyik oldalán sem erőltették meg magukat.

Az Ujpest egy góllal jobb volt, bár Balogh I. (Bonzó) kivételével valamennyi játékos csak átlagos teljesítményt nyújtott. Futó, Temes és Tóth III. volt még jó, Zsengellér kényelmesen mozgott.

Az SBTC első góljában Géczy ludas volt. Mindenki, de különösen Kiss, Csúperda és Jenőfi játszott már sokkal jobban. Trenka játéka még nem üti meg az NB szintet.

Csala kisebb hibákat vétett ugyan, de a közönség hangoskodása alaptalan volt.

SBTC ü - DÍMÁVAG II. 4:2 (2:1)

SSE pálya. 800 néző. Vezette: Vilezsál.

Döntő mérkőzést játszott a két csapat az északi 3. helyért. Megérdemelten győzött az SBTC ü.

Góllövők: Nyerges (3), Soltész, illetve Végvári és Liptai.

Biztosították a betakarítás

munkájának gyors elvégzését. A katonai szolgálatot teljesítő aratómunkások idejében való szabadságra bocsátása lehetővé tette, hogy az aratás az egész országban teljesen befejeződjék. Az illetékes tényezők most gondoskodtak arról is, hogy a katonai célokra igénybevett lőfogatok és bérkocsik egy részének ideiglenes rendelkezésre bocsátásával, illetőleg szabadságolásával a betakarítási munkát is ilyen gyorsan, fennakadás nélkül és eredményesen végezzék el. A közvélemény megnyugvással vette tudomásul, hogy az aratással összefüggő fontos országos érdekek biztosítása tökéletesen sikerült.

Losoncon rendezik a vidéki kerületi tenisz csapatbajnokságokat.

A Magyar országos Lawn Tennis Szövetség augusztus hó 11-15. napjain Losoncon rendezi meg a vidéki kerületek férfi és női tenisz bajnokcsapatainak a „Rothermere” és a „Rakovszky” díjért folyó körmérkőzéseit.

A versenyen Debrecen, Diósgyőr, Kispeszt, Nyiregyháza, Pestujhely, Pécs, Szeged és Szombathely legjobb teniszezői vesznek részt.

A vidéki kerületek bajnokcsapatainak körmérkőzése öt napon át Losonc felé irányítja a sportvilág érdeklődését és a legtehetségesebb vidéki teniszezők küzdelme valóban szép sportot ígér.

A verseny a LAFC pályáin kerül megrendezésre.

Játékidő délelőtt fél 9-től 1 óráig és délután fél háromtól a besötétedésig.

A verseny egész tartamára szóló belépőjegy ára 3 P., napijegy 1 P.

A Losonci Athletikai és Football Club vezetősége nagy gondnal végzi a rendezés munkáját, hogy a verseny sikerét biztosítsa.

A P O L L O M O Z G Ó

SALGÓTARJÁN.

Augusztus 10-én, szombaton 5, 7, 9 11-én, vasárnap d. u. 3, 5, 7 és 9 12-én, hétfőn d. u. 5, 7 és 9 órakor

HOTEL SACHER

Izgalmas kémdráma. Rendezte: Erich E. Főszereplők: Willy Byrgel, Sybille Schmitz, Wolf Albach Retty.

Kiegészítésül: Magyar híradó!

Augusztus 14-én, szerdán 7 és 9 15-én, csütörtökön 3, 5, 7 és 9-kor

Korda Zoltán monumentális filmreke

RIADÓ INDIÁBAN

Írta: Biró Lajos Rendezte: Korda Zoltán Fősz.: Sabu, Raymond Massey, Valeria Hobson.

Kieg.: Ufa és Fox híradó!

Magyar kaláka.

Van egy szép székely szokás úgy hívják, hogy „kaláka”. Ha bajba jut a falu valamelyik lakója, leég a háza, vagy egyéb szerencsétlenség éri, ha férjhez megy a leány és a házasság legénynek ui hajlékot kell építeni — megsegíti a többi, az egész falu. Ingyen, barátságból, a közösségi érzés ösztönös parancsára. Ilyen kalákázást tapasztalhatunk most szerte magyar földeken. Az árvízkarosultak mellé állt az egész nemzeti társadalom, ám e nagy és nagyon szép országos megmozdulás mellett szívet-lelket gyönyörködtető, formájában kisebb, de jelentőségében azonos értékű kalákákkal is találkozhatunk.

A borsodi nagydiákok első szóra jelentkeztek mezőgazdasági munkára és jönnek a hírek innen is onnan is, hogy nem volt ez elszigetelt jelenség. A soproni diákok is, látva a munkáskéz hiányát, önként jelentkeztek marokszedésre, kaszálásra, semhogy lábon pusztuljon az élet s nem egy sopronmegyei község háztárában, zsiros földek áldott termése, a városi fiúk megértése, lelkesége jóvoltából van már betakarítva. Részleők voltak és megdolgozott részüket az árvízkarosultaknak ajánlották föl.

Es ezek nem egyedülálló példák. A nehéz idők megtanították a magyart arra, hogy összefogásban az erő és így köszönheti felépülését a szegény leégett Völcsej község a szomszéd Lövő gazdái megértésének, önzetlenségének. A lövőiek tapasztalva a szomszéd nagy esettségét, nemcsak tanakodtak, hanem a nyári munka dandárjában is módját találták a segítségnek. Fuvárban volt a nagy hiány, nos, a lövőiek 65 fuvarral szállították az építő anyagot s mikor ott állt az új anyag a leégett ház telkén, még a köszönet kézfogását is alig akarták elfogadni.

Magyar kaláka... Szép, nagy érzés, nagy tények ezek, amelyek hirdetik büszkén és vigasztalón a magyar életerőt. Az erő, amely megtartotta nemzetünket ezer éven át, amely átvészeltette Trianon két szörnyű évtizedét, hogy most, az erdélyi derengés óráiban, megsokszorozza népi értékeinket, összetartásunkat. Nagy napok elé nézünk, de nagy ez a nemzet is, ha ilyen gyönyörű példákat tud megélni a mindennapok természetességéből folyó jószívvel, jóakarattal.

Arató diákok, belső parancsra testvérien segítő szomszédos gazdák, ime, a magyar katona, a hősi bajtárs, aki az élet minden vonatkozásában ott áll, ott dolgozik ahol állnia, ahol dolgoznia kell!

Jó házból való fiút

nyomdásztanulónak

felveszek.

Végh-nyomda

Salgótarján.

Vándortanfolyamokat terveznek a burgonyatermelők részére.

Mezőgazdaságunk egyik legnehezebb kérdése a burgonyatermesztés fejlesztése. A burgonyatermesztés helyzete súlyos, ezt legjobban mutatja, hogy míg az 1900-1910-es években a burgonya holdankénti átlagtermése 43 és 49 mázsa között változott, az 1920-as években csak 37, az 1930-as években pedig csak 34 mázsa burgonya termett holdanként. A földművelésügyi kormány már két évtizede foglalkozik behatóan a burgonyatermesztés javításának problémáival. Mezőgazdaságunk vezető köreiben szükségesnek látják a burgonyatermelő gazdák felvilágosítását célzó, csak burgonyával foglalkozó párnapos vándortanfolyamok rendezését. A szaktanfolyamokon a burgonyatermelés időszerei kérdéséről tartanak a gazdáknek továbbképző előadásokat. Tervezik még, hogy a fontosabb burgonyatermő vidékeken, így elsősorban a Nyírségben, a burgonyatermelési kísérleteket az eddigénél sokkal nagyobb mértékben, a felállítandó kísérleti intézmény segítségével szélesebb alapokra helyezik.

Hirdessen

„A MUNKA”
Politikai hetilapban!